

som vil forblive hos ministeren, kan fremhæves bestemmelserne i § 13, stk. 1, § 19, stk. 1 og § 22.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at fredningsstyrelsens administration sker under ministerens ansvar. Ministeren kan derfor også overtage afgørelsen af en sag, ligesom ministeren kan instruere fredningsstyrelsen om, hvordan en sag skal behandles.

Hvad navnlig forslaget § 25, stk. 2, angår, gælder det, at det vil være fredningsstyrelsens opgave at udnytte den store viden, der findes i landets lokale, regionale og centrale museer i bygningsbevaringsens interesse. Et sådant samarbejde vil oftest naturligt kunne kanaliseres gennem amtsmuseumsrådene. Det samme gælder den viden, der findes på landets arkitektskoler og i Akademiet for de skønne Kunster.

Fredningsstyrelsen skal sikre, at den direkte forskningsvirksomhed, som iværksættes til opfyldelse af lovens formål, koordineres med forskning på beslægtede områder, f. eks. på Kunstakademiet og på landets museer.

I det omfang, de i § 25, stk. 4, nævnte bevaringsforeninger forvalter og restaurerer bevaringsværdig bebyggelse, er de naturligvis støtteberettigede som andre ejere og brugere. Hertil kommer imidlertid, at information til ejere og brugere af bevaringsværdig bebyggelse har en umiddelbar og væsentlig betydning for bygningernes rette vedligeholdelse. Denne informationsvirksomhed vil det ofte være hensigtsmæssigt at kanalisere gennem en eller flere af de mange bevaringsforeninger landet over. Stk. 4 giver bl. a. mulighed for at støtte sådanne initiativer.

Kapitel 9. Forskellige bestemmelser

Til § 26

Den foreslåede regel i § 26 er ny. Det offentlige er ejer af et meget stort antal bygninger, der med hensyn til funktion og stil m. v. er af en særlig karakter, som stort set ikke findes i privat eje. Kategorier af denne slags bygninger er f. eks. hospitaler, fængsler, toldstationer, posthuse, kaserner og andre former for militære bygninger, råduse, skoler, præstegårde m. v. Det må – under en samtidig hensyntagen til bestemmelsen i § 1, stk. 3 – anses for en overordentlig vigtig opgave at sikre for eftertiden de enkeltbygninger inden for de pågældende kategorier, som af arkitektoniske eller andre grunde må anses som særlig fremragende eller karakteristiske som typeeksempler. Med hensyn til bygninger i statsligt eje er der af et særligt udvalg under boligministeriet (klassificeringsudvalget)

foretaget en nærmere klassificering, hvor samtlige bygninger er ordnet i tre grupper. Bygninger, der placeres i gruppe 1, skal underkastes særlig pleje, mens bygninger i gruppe 2 bliver genstand for et kvalificeret tilsyn. I den nævnte gruppering indgår også bevarings- og fredningsmæssige vurderinger, idet gruppe 1 foruden fredede bygninger også omfatter andre bygninger af historisk, kulturel eller særlig arkitektonisk værdi, herunder nyere bygninger, der f. eks. er udtryk for en særlig arkitektonisk indsats. Dette arbejde vil indgå i det forestående registrerings- og analysearbejde og vil også i et vist omfang kunne tjene som vejledning ved konkrete afgørelser i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af § 26. Endvidere er der af Akademirådet som et forsøg i forståelse med amtsrådsforeningen blevet foretaget en klassifikation af amtsejede bygninger i to amtskommuner. Det vil være et på den ene side nødvendigt, men på den anden side også meget tidskrævende arbejde at få gennemgået systematisk de ovennævnte og andre kategorier af offentligt ejede bygninger med henblik på en gennemførelse af fredninger på et så fuldstændigt grundlag som muligt. Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at der ikke, før der er gennemført undersøgelser – eller eventuelt mens arbejde af denne art er i gang – træffes uoprettelige dispositioner i strid med lovens formålsbestemmelse.

For en særlig kategori af statslige bygninger, nemlig jernbanebygningsanlæg, er et nærmere analyse- og registreringsarbejde indledt i en arbejdsgruppe med bl. a. statsbanerne som deltager med henblik på at finde frem til de jernbanebygningsanlæg, der af fredningsmæssige grunde bør bevares. Dette arbejde omfatter ikke blot stationsbygninger, men også den øvrige jernbanearkitektur som f. eks. remiser, broer, tunneller, værkstedsbygninger m. v. Arbejdet er endnu i en indledende fase. På et andet område, for redningsstationer langs den jyske vestkyst, lykkedes det umiddelbart for deres nedlæggelse i et samarbejde med bl. a. kystinspektoratet at få iværksat en nærmere analyse, der førte til, at de bedste og mest karakteristiske af disse bygninger kunne bevares.

Regler efter § 26 udfærdiges i samarbejde med de berørte myndigheder. Efter sådanne regler sikres alene, at påtænkte nedrivninger af enkeltbygninger på forhånd forelægges for miljøministeren. Noget sådant måtte i øvrigt antagelig gælde også uden en udtrykkelig bestemmelse herom, i hvert fald når det drejede sig om bygninger i statsligt eje. I regler fastsat i henhold til bestemmelsen vil det blive præciseret, at påtænkte nedrivninger bør forelægges på et så tidligt tidspunkt som muligt,